

tel.

e/e

Alkotmánybíróság

felterjesztve a

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Budapest

Lajos u. 48-66.

1036

IV/957-0/2019		BUDAPESTI II. ÉS III. KERÜLETI BÍRÓSÁG 24.	
Érkezett: 2019 JÚN 03.		FOLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Példány: 1		ÉRKEZETT: POSTÁN / GYŰJTŐLADÁBA / SZEMÉLYESEN / E-MAILEN / FAXON KÉZBESÍTŐVEL / EIRAT	
Melléklet: 9 db		2019 -05- 2 2	
Kezelőiroda: <i>lu</i>		PÉLDÁNY: IV.	
		MELLÉKLET: KÖZTÜK:	
		FOLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON: 2 B. 367/16	

útján

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság
2.B.367/2016.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26. § (1) bekezdés, továbbá a 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Elsődlegesen kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az Ab. tv. 27. §-a szerinti eljárásában az Ab. tv. 43. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék 27. Bf. 10.144/2018/30. sorszámu, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes ítélete az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és a döntést semmisítse meg.

Másodlagosan kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján az Ab. tv. 26. § (1) bekezdése szerinti eljárásában az Ab. tv. 46. § (1) bekezdése alapján a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel állapítsa meg, hogy a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. tv. Alaptörvényből levezethető lényeges tartalma hiányos, ekként a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennáll és a mulasztást elkövető szervet - határidő megjelölésével - hívja fel feladatának teljesítésére;

Az Ab. tv. 27. §-ára alapított indítványomat a 26. §-ra alapított indítvány elbírálásától függetlenül is fenntartom.

* * *

INDOKOLÁS

1.

PERTÖRTÉNET

[REDACTED] vádlott ellen a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 2.B.367/2016. szám alatt, majd a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság előtt 27. Bf. 10.144/2018. szám alatt büntetőeljárás volt folyamatban.

A másodfokú eljárásban a védő 2019. január 7. napján a másodfokú bíróságra 2019. január 10. napján érkezett iratában lefoglalás elrendelése iránt indítványt terjesztett elő.

A másodfokú bíróság a védő indítványát 2019. január 16. napján kelt /15. számú nem ügydöntő határozatával elutasította, amely döntéssel szemben a védőnek jogorvoslati joga volt, erre a másodfokú bíróság a védőt a nem ügydöntő határozatban figyelmeztette.

A védő a másodfokú bíróság /15. számú nem ügydöntő határozatával szemben a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be, amely alapján a másodfokú bíróság az ügy iratait (vagy résziratait) a fellebbezés elbírálására a Fővárosi Ítéltáblára felterjesztette.

A másodfokú bíróság a védő fellebbezésének elbírálását megelőzően 2019. február 14. napján nyilvános ülést tartott, amelyen a védőnek a nem ügydöntő határozat ellen bejelentett fellebbezés elbírálatlanságára alapított halasztási kérelmét elutasította és a nem ügydöntő határozat ellen bejelentett fellebbezés elbírálása előtt /30. szám alatt jogerős ügydöntő határozatot hozott.

A védőnek a másodfokú bíróság /15. számú nem ügydöntő határozata ellen bejelentett fellebbezése tekintetében eljáró Fővárosi Ítéltábla 1.Beüf.10.126/2018/4. szám alatt 2019. február 28. napján kelt átiratában tájékoztatta a védőt, hogy a másodfokú bíróság időközben meghozott ügydöntő határozata okán a bejelentett fellebbezés elbírálása okafogyottá vált, így abban a Fővárosi Ítéltábla döntést nem hozott.

JOGORVOSLATI NYILATKOZAT

A Fővárosi Törvényszék 27. Bf. 10.144/2018/30. számú ítélete jogerős, ellene a jelen indítványban rögzített okból rendkívüli jogorvoslati kérelemnek helye nincs.

Jelen indítvány előterjesztéséig felülvizsgálati eljárás és perújítási eljárás nincs folyamatban, a védő és a vádlott illet nem kezdeményezett.

HATÁRIDŐK MEGTARTÁSA

A Fővárosi Törvényszék a másodfokú ítéletet a védő számára 2019. március 20. napján kézbesítette, így az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került.

AZ INDÍTVÁNYOZÓ ÉRINTETTSÉGE

Az indítványozó a támadott büntetőeljárásban vádlott, jelen eljárásban eljáró jogi képviselő a vádlott védője.

AZ INDÍTVÁNY ALAPJOGI JELENTŐSÉGE

Figyelemmel arra, hogy a védő jogorvoslati kérelmét a Főváros Ítéltábla nem bírálta el, és annak az ügy érdemére gyakorolt hatása annak helyt adó döntés esetén sem rögzíthető bizonyossággal, előadom, hogy a Fővárosi Törvényszék eljárása és az ezzel összefüggésben felvetett kérdés a tisztességes eljáráshoz való jog egyik legalapvetőbb garanciáját jelentő jogorvoslathoz való jog sérelmén keresztül alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

2.

AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK ÉRDEMI INDOKOLÁSA

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán
a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Az Ab. tv. 27. §-a szerint „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;”, a d) pont alapján az „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;”

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) a bíróság nem ügydöntő határozatai ellen – a Be. 580. § (1) bekezdésében meghatározott kivételekkel – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szellemében jogorvoslati jogot biztosít.

A Be. 460. § (2) bekezdése alapján „A nem ügydöntő végzés azon a napon válik véglegessé, amikor

- a) azt kihirdették, feltéve, hogy ellene e törvény a fellebbezést kizárja,
- b) a fellebbezésre jogosultak úgy nyilatkoztak, hogy a nem ügydöntő végzést tudomásul veszik vagy a fellebbezést visszavonták,
- c) a fellebbezési határidő fellebbezés bejelentése nélkül telt el, illetve
- d) a fellebbezést elutasították, vagy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság nem ügydöntő végzését helybenhagyta.”

Ugyanezen § (3) bekezdése kimondja, hogy „A nem ügydöntő végzést a véglegessé válására tekintet nélkül kell teljesíteni, illetve végrehajtani, kivéve, ha a nem ügydöntő végzés elleni fellebbezés halasztó hatályát e törvény kimondja.”

A Be. 483. § (4) bekezdése szerint „Ha a törvény a bíróság nem ügydöntő végzése ellen a fellebbezést lehetővé teszi, az elsőfokon döntést hozó bíróság a fellebbezés elbírálásáig kötve van a megtámadott nem ügydöntő végzéséhez.”

A Be. 582. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy „Ha az elsőfokú bíróság a nem ügydöntő végzést kihirdetés útján közli, a fellebbezést a végzés kihirdetésekor kell bejelenteni.”

A Be. fenti rendelkezései nem zárják ki azt, hogy az elsőfokú bíróság a nem ügydöntő végzés ellen bejelentett fellebbezés elbírálása előtt ügydöntő határozatot hozzon – ezzel a jogszabály lehetővé teszi azt, hogy a nem ügydöntő végzést hozó bíróság a nem ügydöntő végzés elleni jogorvoslat lehetőségétől az egyébként jogorvoslati joggal rendelkezőt a fellebbezés elbírálása előtt ügydöntő határozat meghozatalával elzárja.

A Be. 614. § (1) bekezdés alapján „A másodfokú bírósági eljárásban, a harmadfokú bírósági eljárásban és a hatályon kívül helyező végzés elleni fellebbezés elbírálása iránti eljárásban hozott olyan, nem ügydöntő végzés elleni fellebbezésre, amely ellen az elsőfokú eljárásban jogorvoslatnak lenne helye, az LXXXI-LXXXIV. Fejezetben foglaltakat az e §-ban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.”

Ugyanezen § (3) bekezdése szerint „Az (1) bekezdésben meghatározott végzés elleni fellebbezést

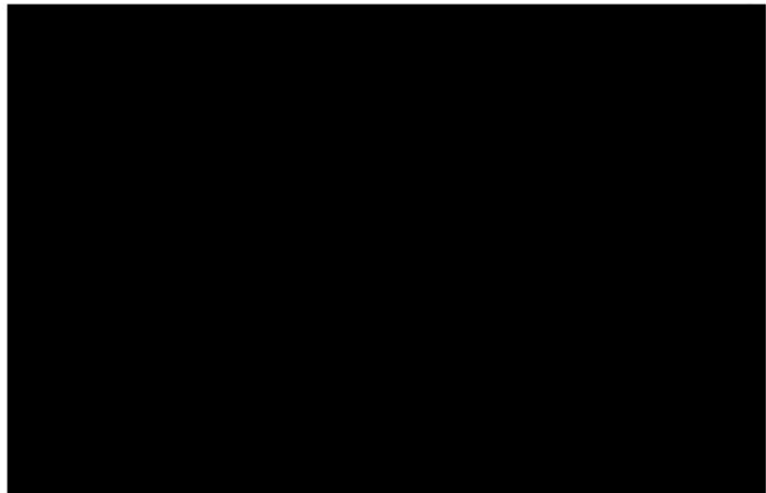
- a) az ítéltábla bírálja el, ha a végzést a törvényszék hozta,
  - b) a Kúria bírálja el, ha a végzést az ítéltábla hozta.
- (4) Az ítéltábla és a Kúria a fellebbezést tanácsülésein bírálja el.”

A Be. fenti rendelkezései a másodfokú és a harmadfokú eljárásban és a hatályon kívül helyező végzés elleni fellebbezés elbírálása iránti eljárásban sem zárják ki azt, hogy a másodfokú bíróság, a harmadfokú bíróság és a hatályon kívül helyező végzés elleni fellebbezés elbírálása körében eljáró bíróság a nem ügydöntő végzés ellen bejelentett fellebbezés elbírálása előtt ügydöntő határozatot hozzon – ezzel a jogszabály lehetővé teszi azt, hogy a nem ügydöntő végzést hozó másodfokú bíróság, a harmadfokú bíróság és a hatályon kívül helyező végzés elleni fellebbezés elbírálása körében eljáró bíróság a

nem ügydöntő végzés elleni jogorvoslat lehetőségétől az egyébként jogorvoslati joggal rendelkezőt a fellebbezés elbírálása előtt ügydöntő határozat meghozatalával elzárja.

A fentiek alapján azzal, hogy a Be. a nem ügydöntő határozat elleni fellebbezés tekintetében az elsőfokú, a másodfokú és a harmadfokú eljárásban továbbá a hatályon kívül helyező végzés elleni fellebbezés elbírálása iránti eljárásban nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy „a bíróság a nem ügydöntő végzése ellen bejelentett fellebbezés elbírálásig ügydöntő határozatot nem hozhat”, az egyébként a nem ügydöntő határozat ellen az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján jogorvoslati joggal bíró személyt az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogától megfosztja vagy olyan eljárás tesz lehetővé, amelyben az eljáró bíróság az ilyen személy e jogától megfoszthatja, megfoszthatja. A Be. e hiányossága a másodfokú eljárásban és a harmadfokú eljárásban kiemelt súlyú, ugyanis ezen esetekben az eljáró bíróságok jogerős, rendes jogorvoslattal és erre alapított rendkívüli jogorvoslattal már nem támadható ügydöntő határozatokat hoznak.

Budapest, 2019. május 17.

[Handwritten signature]